

uanset Brandpolitiets Eksistens. Disse Ting ere derfor kun en urimelig Byrde paa Landbefolkningen. Jeg kunde forstaa, om Folk fra selve den By, hvor det brænder, skulde møde til Ildebrand, men dette at kræve Mødepligt af Folk i en Miles Omkreds fra Brandstedet er ret betydningsløst. Det er i Almindelighed saaledes, at de Folk langvejs fra komme, naar det hele er forbi, med deres revnede Vandtønder, hvori der intet Vand er, og alle de andre Morsomheder, som man kan konstatere under en landlig Ildebrand. Jeg synes derfor, der kunde være god Anledning til at tage disse gamle Ting op og søge at faa dem reformerede. Der kunde formentlig nok indføres mere tidssvarende og mindre byrdefulde Former, under hvilke de her nævnte Opgaver kunde løses.

Fremdeles beder jeg den højtærede Justitsminister overveje, om ikke der kunde være Mulighed for at oprette en Amtstuefilial i Fakse. Der er ved Loven af 3. April 1901 sket en Flytning af Amtstuen fra Vordingborg til Næstved, og samtidig blev Amtstuefilialen i Fakse nedlagt. For Beboerne i hele Fakse Herred, altsaa ikke alene for Fakse By og Fakse Kommune, men for en hel Mængde Byer i Omegnen, er det imidlertid en stor Ulempe, at denne Amtstuefilial blev nedlagt. Thi Forholdet er jo det, at denne Del af Landet desværre er afskaaren fra naturlig Forbindelse med Omverdenen, er afskaaren fra en naturlig og god Forbindelse med Hovedbanen og de større Byer paa Grund af de slette Trafikforhold dernede, og det er derfor en i høj Grad bekostelig og omstændelig Historie for Beboerne der paa Egnen at komme til Næstved og besøge de Forretninger med Amtstuen, som de skulle foretage. Fakse ligger derimod godt som Filialby for Amtstuen for et meget betydeligt Landomraade, og jeg beder derfor foreløbig den højtærede Justitsminister overveje, om det maatte være muligt at træffe en Ordning, hvorved denne eller en lignende Filial, som i sin Tid eksisterede, igen maatte blive oprettet.

Jeg har saa en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister vedrørende vor nordlige Koloni Grønland. Jeg læste for nogen Tid siden i et Blad — det var vistnok et Højreblad —, at nu var der op-

rettet et Hvalfangerselskab. Jeg blev noget forbavset ved at læse om dette Hvalfangerselskab, fordi jeg straks kunde se, at her vistnok fra kapitalistisk Side skulde gøres et Forsøg paa at komme ind paa Livet af Grønlands Erhvervsforhold og dog udenom „Den grønlandske Handel“ og udenom den danske Stat. Det er jo saadan, at hvad der i øvrigt drives af Handel og Virksomhed paa Grønland er underkastet den kgl. grønlandske Handel. Og Staten har baade ved sin sidst foretagne Lovgivning og paa anden Maade vist, at den ønskede saa vidt muligt at beskytte det grønlandske Erhvervsliv og at opbølge Grønlændernes Erhvervsforhold. Udover at der til dette Hvalfangerselskab, som der tales om, skulde anvendes dansk Kapital, havde det ikke ret meget med den danske Nation at gøre. Thi Lederen af Selskabet skulde være en Nordmand, Otto Sverdrup, og Betsætningen paa Hvalfangerskibet eller Skibene skulde være norsk, og i det hele skulde alt gaa efter norsk System. Det kunde for saa vidt være ligegyldigt, hvis ikke det kom til at berøre Grønlændernes Interesser, og Grønlændernes Interesser burde være af saa stor Betydning for Danmark, at den danske Regering søger at værgе Grønlænderne imod, at andre træde deres Interesser for nær og gribe ind i de i Forvejen i høj Grad fattige Erhvervsomraader, som Grønlænderne have.

Jeg blev derfor glad, da jeg i „Nationaltidende“ den 9. Oktober saa et Interview med Grønlands Inspektør, Daugaard-Jensen og Bendixen, derom, hvori disse bekræftede, hvad jeg straks havde tænkt, at denne Hvalfangst vilde være faretruende for Grønlænderne. Ved Fangsten af Hvaler i stor Stil i aaben Sø forhindres Hvalerne i at gaa til Land, og Hvalfangsten spiller paa flere Steder i Grønland en ikke ringe Rolle for de indfødte, saa at det maa være i høj Grad forkasteligt at etablere Hvalfangst i stor Stil i aaben Sø, hvorved Hvalerne hindres i at gaa nærmere ind til Grønland, og Grønlænderne saaledes hindres i at udnytte denne paa mange Steder betydningsfulde Erhvervsgren, som Hvalfangsten er. Det ses navnlig at være Tilfældet paa Grønlands Vestkyst og ved Frederikshaab, at Hvalfangst er en meget væsentlig Del af